ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Petra Průchy, soudce zpravodaje JUDr. Tomáše Langáška a soudkyně Mgr. Jany Brothánkové v právní věci žalobců: **a) obec Přísečná**, se sídlem Přísečná 25, **b) Zambelli – technik, spol. s r. o.**, IČ: 15789578, se sídlem, Tovární 177, Domoradice a **c) J. K.**, zastoupených JUDr. Michalem Bernardem, Ph.D., advokátem, se sídlem Příběnická 1908/12, Tábor, proti žalovanému: **Ministerstvo životního prostředí**, se sídlem Vršovická 1442/65, Praha 10, týkající se žaloby proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. září 2015, č. j. 890/510/15 48103/ENV/15, **za účasti** osoby zúčastněné na řízení: CARTHAMUS, a. s., IČ: 27062970, se sídlem Václavské nám. 775/8, Praha 1, zastoupené JUDr. Tomášem Sequensem, advokátem, se sídlem Jungmannova 745/24, Praha 1, v řízení o kasační stížnosti společnosti KOMAXO, s. r. o., IČ: 25740784, se sídlem Jateční 854, Kolín, domáhající se postavení osoby zúčastněné na řízení, zastoupené JUDr. Tomášem Sequensem, advokátem, se sídlem Praha 1, Jungmannova 745/24, proti usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 29. prosince 2015, č. j. 10 A 206/2015 - 40, o postavení KOMAXO, s. r. o., v řízení před Krajským soudem v Českých Budějovicích,

takto:

I. Kasační stížnost **se zamítá.**

II. Osoba domáhající se postavení osoby zúčastněné na řízení, KOMAXO s. r. o., **je povinna** zaplatit žalobcům na náhradě nákladů řízení částku 10 091 Kč k rukám zástupce žalobců JUDr. Michala Bernarda, Ph.D., do jednoho měsíce od právní moci rozsudku.

III. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

IV. Osoba zúčastněná na řízení **nemá právo** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení případu

[1] Krajský soud v Českých Budějovicích (dále jen „krajský soud“) vede řízení o žalobě žalobců a), b) a c) proti v záhlaví označenému rozhodnutí žalovaného. Tímto rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání žalobců proti rozhodnutí Krajského úřadu Jihočeského kraje (dále jen „krajský úřad“) ze dne 15. května 2015 č. j. KUJCK 34599/2015/OZZL, kterým krajský úřad povolil společnosti KOMAXO BIOENERGO s. r. o. provoz stacionárního zdroje znečisťování ovzduší „Třídění, drcení a sušení dřevní štěpky Domoradice“ na dobu určitou do 31. prosince 2016. Dne 22. prosince 2015 podala společnost KOMAXO s. r. o. ke krajskému soudu oznámení, v němž uvedla, že bude uplatňovat práva osoby zúčastněné na řízení ve shora uvedeném řízení. Své oznámení odůvodnila tím, že je se společností KOMAXO BIOENERGO s. r. o. „v nejrůznějších smluvních vztazích“, které jsou pro ni „z ekonomického hlediska klíčové“, pročež bude výsledkem řízení o žalobě přímo dotčena na vlastních právech.

[2] Krajský soud v návětí označeným usnesením rozhodl, že KOMAXO s. r. o. není osobou zúčastněnou na řízení. V tvrzeních KOMAXO s. r. o. krajský soud neshledal žádné dotčení jejích veřejných subjektivních práv. I případné zrušení žalobou napadeného rozhodnutí by mělo dopad maximálně ve sféře soukromých práv KOMAXO s. r. o., což však podle krajského soudu nelze považovat za přímé dotčení práv ve smyslu § 34 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“).

[3] Na vysvětlenou, společnost CARTHAMUS a. s., jež byla účastníkem řízení před žalovaným, je osobou zúčastněnou na řízení před soudem, neboť z titulu subjektu, který je provozovatelem stacionárního zdroje znečisťování ovzduší „CARTHAMUS a. s. - Energoblok Domoradice“, bezprostředně závislého na provozu stacionárního zdroje znečisťování ovzduší „Třídění, drcení a sušení dřevní štěpky Domoradice“, oznámila v řízení před krajským soudem, že bude uplatňovat práva osoby zúčastněné na řízení. Další účastník řízení před žalovaným, společnost KOMAXO BIOENERGO s. r. o., naopak - ač krajským soudem vyzván – nesdělil krajskému soudu, že bude uplatňovat práva osoby zúčastněné na řízení.

II. Kasační stížnost a průběh řízení o ní

[4] Proti uvedenému usnesení krajského soudu podala KOMAXO s. r. o. (dále jen „stěžovatelka“) kasační stížnost.

[5] Stěžovatelka v kasační stížnosti zopakovala, že smluvní vztahy se společností KOMAXO BIOENERGO s. r. o. jsou pro ni ekonomicky klíčové a že by se v jejím ekonomickém postavení mohlo zásadním negativním způsobem odrazit, kdyby nadále nemohla provozovat zdroj znečisťování ovzduší „Třídění, drcení a sušení dřevní štěpky Domoradice“. Stěžovatelka proto konstatovala, že výsledek řízení o podané žalobě, kterou navíc označila za účelovou, bude mít bezprostřední vliv na její právní postavení.

[6] Žalobci ve vyjádření ke kasační stížnosti uvedli, že stěžovatelka nemůže být přímo dotčena na svých právech ve smyslu § 34 s. ř. s. Stěžovatelka může být maximálně nepřímo dotčena ve svých obchodních zájmech, což ovšem nepředstavuje zákonný důvod pro přiznání postavení osoby zúčastněné na řízení. Kasační stížnost stěžovatelky – personálně propojené se společností KOMAXO BIOENERGO s. r. o. – je navíc podle žalobců účelová a podaná s cílem co nejvíce prodloužit řízení před krajským soudem, aby rozhodl v datu co nejbližším okamžiku pozbytí účinků napadeného rozhodnutí. Žalobci proto Nejvyššímu správnímu soudu navrhli, aby kasační stížnost zamítl jako nedůvodnou.

III. Posouzení kasační stížnosti Nejvyšším správním soudem

[7] Nejvyšší správní soud hodnotí kasační stížnost jako přípustnou, neboť byla podána osobou oprávněnou ve smyslu ustanovení § 102 s. ř. s. Důvod kasační stížnosti, jak jej stěžovatel obsahově vymezil, se opírá o § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s. Kasační stížnost není nepřípustná ani z jiných důvodů plynoucích z ustanovení § 104 s. ř. s.

[8] Nejvyšší správní soud posoudil kasační stížnost a dospěl k závěru, že není důvodná.

[9] Nejvyšší správní soud nemohl dát stěžovatelce za pravdu, že by krajský soud dospěl k nesprávnému právnímu závěru. Rozhodnutí krajského soudu je zcela v souladu s právní úpravou i s judikaturou Nejvyššího správního soudu týkající se přiznávání postavení osoby zúčastněné na řízení.

[10] Pokud jde o právní úpravu, ustanovení § 34 odst. 1 s. ř. s. stanoví: „*Osobami zúčastněnými na řízení jsou osoby, které byly přímo dotčeny ve svých právech a povinnostech vydáním napadeného rozhodnutí nebo tím, že rozhodnutí nebylo vydáno, a ty, které mohou být přímo dotčeny jeho zrušením nebo vydáním podle návrhu výroku rozhodnutí soudu, nejsou-li účastníky a výslovně oznámily, že budou v řízení práva osob zúčastněných na řízení uplatňovat.*“

[11] Nejvyšší správní soud v rámci své rozhodovací činnosti dospěl opakovaně k závěru, že pro přiznání postavení osoby zúčastněné na řízení podle § 34 odst. 1 s. ř. s. je v souladu s § 2 s. ř. s. nutné přímé dotčení na veřejných subjektivních právech. Dotčení na soukromých právech pro účely § 34 odst. 1 s. ř. s. naopak nepostačuje (rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 14. července 2009, č. j. 2 As 44/2009 - 44, ze dne 26. června 2013, č. j. 6 As 24/2013 - 42, ze dne 29. srpna 2013, č. j. 8 As 136/2012 – 62, nebo ze dne 2. října 2013, č. j. 6 As 94/2013 - 26), a to ani v případech užších vazeb, jež jsou mezi společníkem obchodní společnosti a toutéž obchodní společností, resp. mezi mateřskou a

dceřinou společností. Pro stručnost Nejvyšší správní soud odkazuje na podrobné odůvodnění uvedených rozhodnutí.

[12] V nyní projednávané věci Nejvyšší správní soud nemá pochyb o tom, že se stěžovatelka domáhala postavení osoby zúčastněné na řízení pouze na základě údajného dotčení soukromých práv, navíc nepřímého. Sama v kasační stížnosti odůvodňovala tvrzené postavení osoby zúčastněné na řízení smluvními vztahy se společností KOMAXO BIOENERGO s. r. o. a potenciálními negativními dopady zrušení žalobou napadeného rozhodnutí do její ekonomické sféry. Taková argumentace, krom toho, že je zcela nekonkrétní a nijak nepodložená, se však nedotýká veřejného subjektivního práva stěžovatelky ve smyslu § 2 s. ř. s., za které lze považovat *„právo osob založené v právních normách, které umožňuje a současně chrání určité chování osoby ve vztazích k subjektům veřejné správy, přičemž směřuje k tomu, aby se veřejná správa zdržela zásahů do svobody osob, dále právo na určitou činnost či plnění ze strany veřejné správy ve prospěch určitých osob a právo podílet se na správě věcí veřejných*.“ (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. září 2004, č. j. 2 As 22/2004 - 68).

[13] Nejvyšší správní soud tedy uzavírá, že krajský soud zhodnotil věc správně. Z výše popsaných důvodů vyhodnotil podanou kasační stížnost proti usnesení Krajského soudu v Brně v souladu s § 110 odst. 1 větou první s. ř. s. jako nedůvodnou a zamítl ji.

IV. Náklady řízení

[14] O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl podle ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. za použití ustanovení § 120 s. ř. s. Stěžovatelka nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť ve věci neměla úspěch. Žalovanému ani osobě zúčastněné na řízení náklady řízení nevznikly, proto jim soud jejich náhradu nepřiznal. Žalobci a), b) a c) měli ve věci plný procesní úspěch. Žalobci a), b) a c) byli zastoupeni advokátem, který v řízení před Nejvyšším správním soudem učinil za každého z nich vyjádření ke kasační stížnosti. Celkem tedy zástupci žalobců náleží odměna za tři úkony právní služby – třikrát písemné podání ve věci samé [§ 11 odst. 1 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), v aktuálním znění]. Odměna za jeden úkon právní služby činí podle § 7 bodu 5, aplikovaného na základě § 9 odst. 4 písm. d) advokátního tarifu, 3 100 Kč. V tomto případě je však snížená o 20 %, tj. o 620 Kč za každý úkon, podle § 12 odst. 4 advokátního tarifu, neboť se jednalo o společné úkony při zastupování více osob. Podle § 13 odst. 3 advokátního tarifu je třeba k ní přičíst 300 Kč za každý úkon na úhradu hotových výdajů. Celková částka za úkony právní služba činí 8 340 Kč. Protože je zástupce žalobců plátcem daně z přidané hodnoty, zvyšuje se nárok o částku 1 751 Kč odpovídající 21% dani, kterou je zástupce povinen z odměny za zastupování odvést podle zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů. Celková náhrada nákladů řízení pro stěžovatele tedy představuje částku 10 091 Kč. K jejímu uhrazení byla stanovena přiměřená lhůta jednoho měsíce.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

pokračování

V Brně dne 10. února 2016

JUDr. Petr Průcha
předseda senátu